

Sygn. akt I ACz 201/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Dariusz Mazurek
------------------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Banku Spółdzielczego w Ż.**

przeciwko **D. P., B. P., D. P. – (...) w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego B. P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

z dnia 23 stycznia 2013 r., sygn. akt VI GNe 500/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego B. P. o zwolnienie go od kosztów sądowych.

Na podstawie złożonego przez pozwanego oświadczenia Sąd Okręgowy ustalił, że pozwany zamieszkuje wraz z żoną i dwójką pełnoletnich dzieci, posiada nieruchomości o powierzchni 5,5500 ha w H., zarówno pozwany, jak i jego żona pobierają wynagrodzenie w wysokości 1.500 zł brutto, a do tego pozwany prowadzi działalność gospodarczą, która przynosi stratę.

W ocenie Sądu Okręgowego nie ma podstaw do uwzględnienia niniejszego wniosku, gdyż oświadczenie pozwanego nie zostało poparte jakimikolwiek dokumentami, a ponadto podał on nierzetelne informacje o wysokości miesięcznych dochodów syna, tj. 187,50 zł.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany wniósł o jego zmianę i zwolnienie go od kosztów sądowych w całości, ewentualnie o uchylene zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Pozwany zarzucił brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i błędne uznanie złożonego oświadczenia jako nierzetelnego, a ponadto niewzwanie go do przedłożenia brakującej dokumentacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Odpłatność wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych jest w Polsce zasadą i tylko w sytuacjach wyjątkowych, a w stosunku do osób fizycznych taką sytuację wyjątkową opisuje art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach

sądowych w sprawach cywilnych (tj. jedn. Dz.U. z 2010r., nr 90, poz. 594 ze zm.), można ubiegać o zwolnienie od kosztów sądowych.

Takie zwolnienie sprowadza się do finansowania procesu przez Skarb Państwa i jest formą pomocy socjalnej adresowaną do osób ubogich, do których pozwany nie należy.

Jest bowiem bezsporne, że pozwany jest właścicielem dużej nieruchomości, prowadzi od wielu lat interesy w branży budowlanej, choć jak podaje działalność ta przynosi mu obecnie stratę. Natomiast mieszkający z pozwanym syn także prowadzi własną działalność gospodarczą, która wykazuje wysokie przychody.

Należy też zaznaczyć, iż brak dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej nie zawsze oznacza jej złą kondycję finansową, gdyż strata może wynikać np. z dokonanych inwestycji, czy zakupu towarów.

Trudno też przyjąć, by jedynym źródłem utrzymania czteroosobowej rodziny pozwanego było wynagrodzenie jego żony w kwocie ok. 1.500 zł miesięcznie i syna w kwocie 187,50 zł, z której to kwoty pozwany jest w stanie pokryć wszystkie wydatki związane z utrzymaniem rodziny.

W tej sytuacji podzielić należy ocenę Sądu Okręgowego, iż pozwany jest w stanie ponieść koszty sądowe bez obawy popadnięcia w niedostatek zagrażający koniecznemu, minimalnemu utrzymaniu, nawet pomimo deklarowanych problemów finansowych.

Należy też podkreślić, że konieczność uiszczenia kosztów sądowych może wymagać wyrzeczeń osobistych od strony obciążonej takim obowiązkiem, gdyż opłaty sądowe nie mogą być traktowane jako wydatki drugorzędne, ponoszone wyłącznie po zaspokojeniu wszystkich innych potrzeb zobowiązanego.

Ponadto spór sądowy pomiędzy stronami trwa już od roku, co oznacza, że pozwany powinien był przygotować się finansowo na poniesienie ewentualnych kosztów sądowych, na wypadek odwołania się od niekorzystnego dla siebie orzeczenia sądu.

Z tych względów zażalenie należało oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.